

РУДЖАНСКИ ПАСЪ

РЕДАКТИРАТЪ: Л. П. СТАНЧЕВЪ И Я. Х. ЯНЕВЪ

Брой 457

Добричъ, петъкъ 23 май 1941 год.

Година VI

ТАРИФА НА ВЕСТНИКА:

АБОНАМЕНТЪ	1 година	280 лв.
за България	6 месеца	150 "
	3 месеца	80 "

Годишен абонаментъ за чужбина . 560 "

ОБЯСН.: официални по 2-50 лв. на кв. см.
търговски — по споразумение, годишни и вън-
чални по 60 лв. на публикация, въ хрониката
по 10 лв. за гармонден редъ. На абонати спе-
циални условия

ДНЕСЪ КЛЕТВА СЕ КЪЛНЕМЪ!

Години наредъ те очаквахме, възмечтанъ день на волна радостъ за да срещнешъ сърдцата ни съ топлика на незасенченото слънце на свободата и да усладишъ душитъ ни съ нектара на всичко близко, родно и братски любящо ни.

И ето, ти дойде! Праздника, за чийто честване — само година отъ тогава — тръбваше да водимъ непосилна борба, ще разгърне за копнѣещия ни духъ свещения скрижалъ на едно величаво минало, градено съ творчески възторгъ отъ славни предшественици и завещано като факелъ на българската народностна съвестъ да свети въ мрака презъ вѣковете на най-черната робия съ всепобедната лъча на свидното майчино слово.

Този факелъ не изпуснаха корави праотци, дори и тогава, когато вѣковно робство пребиваше ржцетъ имъ и го завещаша въ най-скъпъ даръ намъ — щастливъ да доживѣемъ обединението на българския родъ.

Днесъ клетва се кълнемъ, о празникъ на скъпата родна речъ, че ние — децата на Аспаруха — ще създадемъ въ родния си край вѣченъ празникъ на българския творчески духъ, за да бъдемъ достойни за дълото на безсмъртните равноапостоли отъ Солунъ, Охридъ и Преслава!

Л. П. СТАНЧЕВЪ

Цѣлиятъ арабски свѣтъ ще сътрудничи съ осѣта

въ борбата срещу Англия. Посещението на иракския м-ръ на войната имало голѣми резултати. Сирия се организира противъ Англия

Берлинъ 22. Днесъ тукъ бѣ съобщено, че въ Вилхемщрасе се получавали неспирно молби отъ разни арабски държави и водзчи, както и увѣрения, че цѣлиятъ мюсюлмански свѣтъ ще сътрудничи на силитъ отъ осѣта въ борбата противъ Англия.

Отъ неофициаленъ източникъ се узнава, че посещението на иракския министъръ на войната Шафкатъ въ турската столица имало голѣмъ резултатъ. Отношенията между Турция и Иракъ били станали още по-приятелски.

ЦАРСКИЯТЪ

воененъ симфониченъ оркестъръ въ Добричъ

Съ първото тържествено отпразднуване на празника на Солунскитъ братя Кирилъ и Методий въ свободна Добруджа, ще имаме щастие да чуемъ и първия концертъ на Царския воененъ симфониченъ оркестъръ, подъ диригентството на проф. Саша Поповъ, който на 24 т. м. въ 9 часа вечерта, въ салона на кино-театъръ „Модеренъ“ ще даде голѣмъ концертъ съ отлично подобрена програма. Това ще бѣде истинско музикално тържество. Ще бждатъ застъпени най-бележититъ музикални творци: Моцартъ, Бетовенъ, Дворжакъ, Чайковски, Гуно, Владигеровъ, Штраусъ, Стайновъ и др. На втория денъ Царскиятъ воененъ симфониченъ оркестъръ ще даде концертъ за учащитъ се и за войницитъ.

Дамаскъ 22. Радиото въ Сирия събщи, че въ Багдадъ билъ образуванъ върховенъ комитетъ, подъ ржководството на

главния Ерусалимски мюфтия, за организирането на цѣлата страна въ борбата противъ Англия.

Голѣма морска победа на германската авиация

Множество английски кораби потопени

Берлинъ 22. (ГТА) Германското радио снощи съ победенъ сигналъ предаде следното специално съобщение на германското върховно командване:

Въ източно Средиземно море въ борба съ английската флота германскитъ въздушни сили отбелязаха голѣмъ успѣхъ. Нашитъ бойни са-

молети успѣха да загнетъ и потопятъ четири неприятелски кръстосвачи и нѣколко разрушители. Единъ воененъ корабъ и два други разрушители бѣха тежко

повредени. Самолети съ отвесно спускане бомбардираха четири британски торпильора, нанасяйки имъ тежки повреди, като единъ се наклони и потъна въ димъ.

ГОСТИ ВЪ СКОПИЕ

Скопие 22. (По телефона) Днесъ пристигна отъ София една голѣма група отъ ученици отъ Техническото училище, заедно съ своята музика. Тѣ бѣха посрещнати съ голѣма радостъ и възторгъ, както отъ гражданството. Ученицитъ бѣха просто разграбени при разквартированieto имъ изъ българскитъ домове.

Скопие 22. (По телефона) Отъ тукашната гара заминаха днесъ четиристотинъ ученика отъ гимназиитъ отъ Скопие, Велесъ и Битоля. На гарата бѣха изпратени съ напжтствени думи отъ областния дирек-

торъ г. Козаровъ.

Въ града ни пристигнаха: г. Чилингировъ, председател на писателския съюзъ, писателя Добри Немировъ, бившъ председател на сжщия съюзъ и поетесата Елисавета Багряна. Тѣ ще представляватъ Министерството на просвѣтата за празненството на Св. Св. Кирилъ и Методий. Въ понеделникъ тѣ устройватъ литературно четене за ученицитъ.

Римъ 22. (Стефани) Италианския посланикъ въ Съединенитъ щати графъ Колони е връчилъ на държавния департа-

— По покана на г. Д-ръ Рафаиловъ, добришки околийски лѣкаръ, е било свикано на 21 т. м. събрание на лѣкаритъ отъ града и околията. Следъ даденитъ кратки обяснения отъ г. д-ръ Рафаиловъ събрането единодушно решава да се образува лѣкарска колегия. Веднага се пристъпва къмъ изборъ на управително тѣло, бидейки избрани за председател д-ръ Лазаръ Митовъ, управител на Добришката болница, подпредседател д-ръ Пейчо Поповъ, председател на Добришкия общограждански комитетъ, секретаръ д-ръ Бъчварова, касиеръ д-ръ Калчевъ, допълнителни членове д-ръ Рафаиловъ и д-ръ Т. Ханджиевъ. Контролна комисија: д-ръ Семовъ и Пачевъ.

Римъ 22. Френскитъ власти въ Марсилия сж попречили на два американски параходи да напуснатъ пристанището, като противомѣрка за реквизирането на френскитъ кораби въ Америка.

ментъ въ Вашингтонъ единъ протестъ на италианското правителство срещу мѣрkitъ противни взети отъ страна на Съединенитъ щати срещу италианскитъ моряци.

Най-ярките личности на славянското племе — Кирилъ и Методий

работиха до пълна саможертва за духовното единение на всички славяни

св. св. КИРИЛЪ и МЕТОДИЙ

Днес сме щастливи да отпразнуваме най-великия празник на българското племе и то в момента, когато камбаните на св. Климента в Охрид ще възвестят на всички родни братя по долините на Вардара, до спокойните води на Бялото море възкресението на един велик идеал. Духът на двамата светци и духът на св. Климента днес подема един химн, който се слива с радостната псень на измъчената девойка от Струга и Воден. Хилядилетията не можаха да заличат великите стъпки и борби на ония, който запалиха свещената искра на народностното съзнание и издигане по пътя на хилядите жертви и страдания. В момента, когато българският народ търсеше в своето национално самоопределяне оная сила, която ще освети душата вълната реликва към култура и подем, светител Солунски братя, издигнаха началото и края на тая сила, вълната в най-силното — Азбуката. Тяхното дѣло не е дѣло само за насъ българитѣ. То стана дѣло на цялото славянство. Тяхният идеал не бѣше само български. Той бѣше всеславянски. Тяхните страдания показваха фанатичната вѣра, която ги е водила по тоя път. Вѣкове отъ тогава минаха. Много страдания и много жертви дадохме. И все пакъ тяхното дѣло води българския

народъ презъ най-черни дни на изпитания, до като презъ пепелищата, той възкрѣсна пакъ така великѣ, както нѣкога вѣднѣ на великиѣ царе.

Днесъ, когато България поема единъ щастливъ път, път, който Богъ отреди, духътъ на Солунските братя възпламва по-великѣ вѣ душитѣ ни и сочи великата задача на нашето племе, да даде на всички братя въ границитѣ на Велика България, сияйна просвѣта за слова, достойна за тяхната паметъ и жертва. На забравилитѣ се наши сродни братя — славяни, примеръ на дѣло и съзнание, по пътя на възхода и труда.

Нека биятъ камбанитѣ!

Нека бждемъ радостни, че въ градоветѣ на нашитѣ първи просвѣтителѣ ще звънне родната речъ и както птичка ще полетне надъ Охридъ, надъ Прилепъ, ще кацне надъ Хемусъ и тамъ ще остане вѣчна като легенда, която ще разказва на вѣковетѣ за сбъднати идеали и велики подвѣти. А тяхнитѣ образи на светци ще бждатъ предъ зора на нашата радостъ, която ще се излѣе като слънчевъ потокъ въ селата, градоветѣ, долините и полетата, където ще се кърти Величието и славата на нашия народъ.

Нека биятъ радостно камбанитѣ.

Свещ. Стефанъ п. Йордановъ

Арх. Намѣстникъ

ИМЕНАТА НА

св. св. Кирилъ и Методий

въ историята на Добруджа

За първи градъ въ Добруджа, който е празнувалъ празника на св. св. Кирилъ и Методий, се сочи Тулча. На 11 май 1836 г. първата българска учителка въ Тулча, Неда Пѣва е уредила въ малкото българско училище скромно тържество. По-късно, къмъ 1856 г. празника взема общонароденъ характеръ.

Постепенно добруджанци се ентусиазиратъ отъ величието на дѣлото на двамата братя и започватъ да чувствуватъ паметта имъ и въ най-малките сѣла.

Въ 1870 г. българската община отъ Бабадагъ, съ писмо отъ 29 април, пише на свещеника Енчо да дойде на 11 май

въ града, за да отпразнуватъ прахника на Кирила и Методия както прилича.

Въ Силистра българитѣ намислили да отпразнуватъ празника на св. св. Кирилъ и Методий за първи пътъ на 11 май 1861 г., за което изпратили отъ града специални куриери съ писма до всички български свещеници отъ близкитѣ сѣла, съ които съобщавали решението си.

Гърцитѣ не останали равнодушни къмъ това решение на българитѣ и когато всички приготовления били готови — точно срещу празника, отишли при управителя на Силистра, Ибраимъ Паша и му заявили,

че българитѣ се приготвяватъ тайно за въстание и че още сжщата нощъ града ще бжде нападнатъ отъ разбунтуванитѣ българи.

Това било достатъчно, за да произведе страшна паника въ пашовия конакъ и да раздразни пашата до самозабрава. И той повиква веднага началника на гарнизона, съобщава му страшната вѣст и му заповѣда да обърне топоветѣ отъ крепоститѣ срещу града и да чака по-нататъшнитѣ нареждания и заповѣди. Въ сжщото време изпраща стражари изъ близкитѣ сѣла да видятъ какъ стои работата, други пъкъ изпраща да доведатъ всички български първенци на града. Българитѣ били задигнати отъ сънъ и хвърлени въ затвора, гдето прекарвали цяла нощъ.

Завърналиятъ се още сжщата нощъ стражари отъ близкитѣ сѣла Калипетрово и Алмалий съобщили на пашата, че нищо не видѣли, че всичко е тихо и че българитѣ сѣятъ и работятъ по нивитѣ си.

На заранята пашата пустиналъ отъ затвора българскитѣ първенци, като имъ се извинилъ, че не по негова вина били задържани, следъ което повикалъ гръцкитѣ първенци, скаралъ имъ се и ги предупредилъ, че ако още веднажъ разтревожатъ пакъ така безмислено града, ще ги накаже най-строго.

На другия день, пашата повикалъ българския свещеникъ отъ Калипетрово, попъ Чока, за да го пита, какъвъ е този празникъ. Попъ като чулъ, че пашата го вика, за да го разпитва, станало му лошо и следъ нѣколко часа умрѣлъ. Следъ тая нещастна случка, дълго време празника на славянскитѣ светители билъ известенъ между селянитѣ отъ силистренско „попъ Чоковъ“ празникъ.

По тоя начинъ българитѣ не могли да празнуватъ деня на св. св. Кирилъ и Методий въ 1861 год., но турили началото на празника и отъ следующата 1862 г. почнали редовно и тържествено да го празнуватъ не само въ града, но и въ селата.

Култътъ къмъ славянскитѣ светители и апостоли е намѣрилъ изразъ и въ най-свиднитѣ народни прояви на добруджанци.

Много черкви и училища прѣснати изъ всички градове и сѣла на Добруджа сж носили имената на св. св. Кирилъ и Методий. Така напримѣръ: малкото българско училище и българска черква въ Тулча, сж но-

сили имената на св. св. Кирилъ и Методий до събарянето имъ презъ 1899 г. Построената българска черква презъ 1871 г. въ Кюстенджа, бива освѣтена отъ архимандрита Теофилакъ Римски на 11 май и нареченъ „св. св. Кирилъ и Методий“. Въ Черна-Вода първото българско училище било отворено на 11 май 1870 г. и наречено „св. св. Кирилъ и Методий“. Черквата въ

с. Карапча, балчишкостроена презъ 1872 г., сжщо носи името на св. Кирилъ и Методий и мн. др.

Нека имената имъ останатъ за вѣчни времена символъ на свѣтило и вѣренъ пѣтеводителъ на добруджанци — къмъ самосъхранение по пътя на културата и просвѣтата чрезъ и само чрезъ славянската, българска азбука.

свещ. ИЛИЯ НИНЧЕВЪ
ЯРОСЛАВЪ ЕСЕНИНЪ

ВЕЛИКИ ДНИ

Сега е истина. Презъ сънъ преминала — сънътъ на тѣзъ, които нѣма да се върнатъ, повѣрвай ми родино, че надеждата погинала отново разгоря въ свещенний огънъ на Преславъ.

Отново слънцето надъ родний кѣтъ изгрѣва, огрѣло две морета тихо спотаени и оная блѣнъ, за който толкова паднаха убити въ неравний бой, за вѣчна слава.

Отново четири разплакани граници разкъсватъ своитѣ черни знамена и радостни искри, като далечни птици летятъ надъ радостни долини и сѣла.

Сега не е лъжа. Сега не е и сънъ, това което бѣше само нашия кървавъ блѣнъ. Сега не е лъжа и бодрий маршъ и тоя звънъ на меднитѣ камбани въ тоя първи День.

Днесъ две морета сребърни вълни люлѣятъ и цѣлуватъ китни брѣгове и радостната псень въ очакванитѣ дни полита съ тия южни, голи вѣтрове.

Люлѣйте южни топли вѣтрове безкрайнитѣ нива на моята родина, преминала презъ толкозъ крѣвъ и мѣка, че въ своята оръс не погина.

Възправяйте и вие, станъ гранитенъ и челяти, Хемусъ, старъ бащице, Пиринъ, Шаръ и Рила, че вашата хайдушка псень отзвѣнява надъ синури, долини, ниви и сѣла.

Духътъ на нашитѣ погинали дѣди отново днесъ възкрѣсва надъ полята духътъ на Солунскитѣ братя, Ботевъ, Караджата, възкрѣснали за тия толкозъ свѣти дни.

Единъ народенъ химнъ подема крилатий духъ въ победнитѣ борби и твой път, Родино, пакъ въззема по свѣтлий друмъ на тия дни.

АДВОКАТА СТЕФАНЪ АТ. БУРГУДЖИЕВЪ

се завърна отъ обучение и започна работата въ бюрото си ул. Царъ Борисъ III 56 — Добричъ 295—10—6

ПУШЕТЕ ПЛОВДИВСКИТЪ ЦИГАРИ **ЗОРА**
205—20

въ името на Кирила и Методия...

Когато хиленото шедство се спусти въ долината на сборното мѣсто и околността ечеше, отъ химна на светитѣ братя, до първитѣ редове на стройно нареденитѣ ученици и ученички се чу тѣжъ революционенъ изстрѣлъ, който внесе невъобразима паника срѣдъ празнуванитѣ. Като по даденъ знакъ музиката спрѣ, учащитѣ се разбѣгаха, а любонитната тѣла се спусна тамъ, където се чу гърмежътъ и отъ където срѣдъ море отъ хора се носѣше печий хрипѣвъ плачъ.

Единъ младежъ бѣ пронизалъ черепа си съ единъ революционенъ изстрѣлъ!

Подкрепенъ отъ двама-трима свои приятели, които почти го носѣха на ръце къмъ фойтона, ранениятъ бѣ закрилъ съ едната си дланъ лицето, а презъ прѣститѣ му — шуртѣше алена крѣвъ. Файтонътъ едва проби пътъ презъ хиленото множество, излѣзе на пътя и полѣтъ къмъ града. Но не се отдалечи стотина метра и ранениятъ се понадигна отъ мѣстото си съ цѣлитѣ си ръстѣ и съ страшно окървавено лице, и окървавени, разперени ръце, болезнено се провикна:

— Азъ убихъ!

Народътъ, устремилъ погледъ къмъ изчезващия фойтонъ въ не-

доумение търсѣше загадката на тая трагедия, която тѣй неприятно потресе празнуванитѣ. Кого бѣше убилъ, кой бѣше убитиятъ? Никой.

Само прѣсната крѣвъ се аленѣше по зелената трева, която се свѣршваше до пращиятъ път, отъ където потегли файтона.

— Азъ убихъ, убихъ! — кжсаше дрехитѣ си Ангелъ Горовъ, отпущналъ се между двамата си приятели въ фойтона.

— Азъ убихъ и вие ще отсждите, че добре съмъ направилъ... Отъ нѣколко години бѣхъ готовъ да убия и едва сега ми се удале случай... Слушайте, азъ съмъ неукъ, не познавамъ четмо и писмо. Азъ извоювахъ своя дѣлъ въ живота съ упоритъ трудъ, търпение, постоянство. Работихъ день и нощъ, непрекъснато, за да бжда

облеченъ, ситъ и доволенъ като другитѣ. Успѣхъ. Но когато встѣпихъ въ живота и когато бѣхъ заобиколенъ отъ другари и другарки, азъ бѣхъ слѣпъ... Бѣхъ спечелилъ много пари. Имахъ много приятели... Единъ день — това бѣше най-тържественитѣ случай въ живота ми, който мигновено се превърна въ смъртоносенъ ударъ — азъ се осмѣлихъ да искамъ ръката на моята избраница. Тя прие. Отъ радостъ едва ли не полудѣхъ; предъ менъ се чертаеше пътя на розовото бждеше, азъ имахъ ръката на прелестната девойка съ тъмно кафявитѣ, дълбоки, хубави очи, въ чиито любовенъ пламъкъ азъ виждахъ само смисъла на моя животъ... Но щастieto ми продължи само единъ мигъ. Когато отъ благодарностъ и целунахъ ръката, тя ми даде една хубаво

подвързана книга и се усмихна: — „До утре да я прочетешъ. Това е романътъ на първата любовъ и въ него ще намѣришъ нашитѣ образи“. Азъ поехъ книгата и съ благоговение още веднажъ се наведохъ да цѣлуна ръката ѝ. Тогава като свѣткавица прорѣза ума ми истина за моята слѣпота и безъ да се колебая ѝ казахъ:

— Но азъ, вѣрвайте ми, не знамъ да четя!

Тя ме погледна съ хубавитѣ си очи. Още се съмняваше. Не бѣхъ лъгалъ, не искахъ да лъжа — изповѣдахъ се най-откровенно. Тогава видѣхъ въ зенита на пленително хубавитѣ ѝ очи какъ гасне пламъка на моята любовъ. Видѣхъ и сълзитѣ ѝ. Видѣхъ отдалечаващата ѝ се стройна фигура, видѣхъ низко наведената глава — погледнахъ

11 май - св. св. Кирилъ и Методий

Д. ПЕТРОВЪ

Мартазинъ Смоковъ

Електрически
инсталации, въ-
домове и завр-
дения, вента-
латори и м. то-
ри при см. ел.
в. и сл. в. и сл.

Узаконява ин-
дустриални
предприятия и
(васотилиции
съ всички кит
жа и плано

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

Информационен ежедневник за обществен живот, стопанство, културен подем и широка разгласа

ДЕНЬТЪ НА ПРОСВЕТИТЕЛИТЪ ще бъде отпразднуванъ блѣскаво

За Св. Св. Кирилъ и Методий съблизватъ тържествата въ градовете въ старитъ предѣли на България ще пристигнатъ множество ученически групи отъ свободна Добруджа, Тракия, Македония и Западнитъ земи, а тамъ ще бъдатъ изпратени ученици отъ старитъ предѣли. Учащата се младежъ въ България, готви най-тържествено посрещане на своитъ другари. Въ градовете, гдето ще пристигнатъ ученически групи отъ освободенитъ български земи сж образувани граждански комитети, начело съ училищнитъ власти, които ще се погрижатъ за настаняването и прехраната презъ време на пребиваването имъ.

Въ София ще пристигнатъ 1000 ученици и ученички отъ освободенитъ земи. Децата ще бъдатъ гости на софийскитъ ученици и тяхнитъ семейства. Въ III соф. прогимназия

повече отъ 200 деца сж по-искали да имъ гостуватъ другарчета отъ Добруджа, Тракия, Македония и Западнитъ земи.

Изготвена е и програма за посрещането имъ.

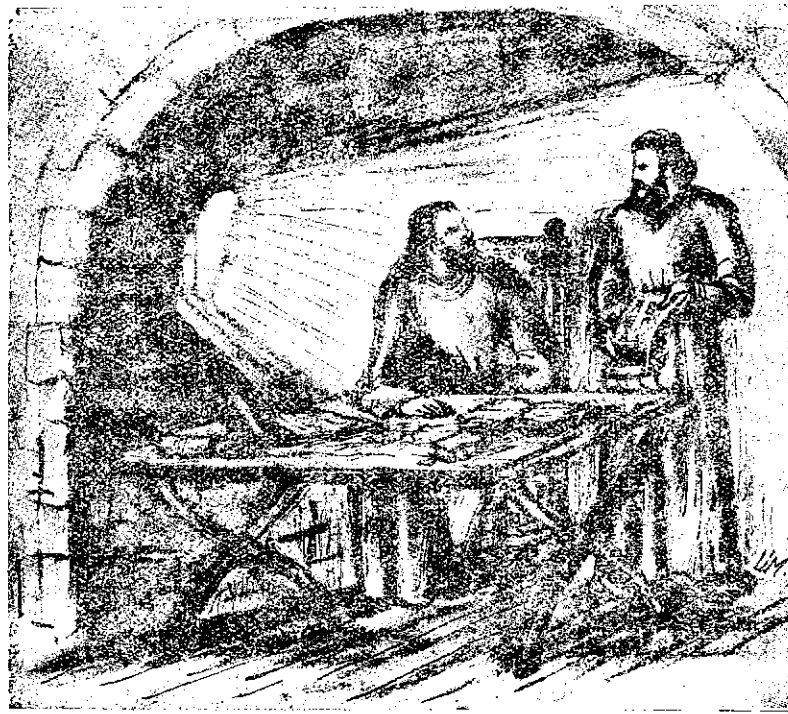
ИЗВЪПРЕДЕНЪ

държавенъ бюджетъ за посрещане нуждитъ на новоосвободенитъ земи

Законопроектътъ за гласуването на извънреденъ държавенъ бюджетъ на държавата за посрещане нуждитъ и въ освободенитъ български земи ще бъде разгледанъ отъ бюджетарната комисия презъ тази седмица. Очаква се, че до края на седмицата ще започнатъ и разискванията по приемането му въ Народното събрание. Съ извънредния държавенъ бюджетъ се урежда главно въпроса за възнагражденията на назначенитъ и командировани чиновници въ новоосвободенитъ земи.

НАРОДНА ГОРДОСТЪ

Солунскитъ братя Кирилъ и Методий — гордостта на нашия народъ и на цѣлото славянство

Езикътъ, писменността на всѣки народъ сж най-силната връзка между неговитъ чада. Така и за нашия народъ писменността е велика съкровищница, която крие най-ценнитъ народни богатства. На тия богатства, рожби на духа, ние се радваме благодарение безсмъртното дѣло на свѣтитъ равноапостоли — солунскитъ братя Кирилъ и Методий — гордостта на нашия народъ и на цѣлото славянство.

Още отъ ранни години свѣтитъ братя отдадоха живота си на борбата за народното ни възраждане. Чрезъ родно слово тѣ заработиха трескаво за нашето пробуждане и духовно освобождение. Но за да стане това, трѣбваше да имаме нашата писменост, наше слова. Безсмъртния български духъ жадуваше за тѣхъ. Жадуваше, защото бѣше ношъ въ душитъ, а само словото можеше да прѣсне тъмнината.

Празникътъ на двамата български просвѣтители открива най-свѣтлата страница отъ историята на българската писменост. Благодарение азбуката на двамата равноапостоли, която бѣше първия факелъ всрѣдъ мрака на закоравелото невежество, въ българскитъ сърдца се събуди народната свая. Изва-

дени отъ запустението, въ тѣхъ бѣше хвърлена първата искра на народното самосъзнание. Неграмотнитъ разбраха, че знанието е истинско богатство, грамотнитъ — че това богатство, получено чрезъ родно слово, е ний виспата радостъ. Всѣко българско сърдце почувствува, че само чрезъ наша писменостъ ще дочакаме свѣтли дни, че само чрезъ нея ще се тури край на несправдливостта, че само чрезъ нейната промисълъ ще познаемъ доброто.

Неизмѣримо по заслуги, дѣлото на солунскитъ братя дѣ-

боко разрови жеравата на прѣтаената народна доблестъ. Следъ тоя тѣхенъ скъпъ даръ българинътъ се почувствува гордъ и силенъ. Той никога не забрави и нѣма да забрави тѣхнитъ завети. А тѣ ни за-вещаха:

— Ето нѣтъ, по-който всѣки трѣбва да служи на народа си. Който добре му служи, ще получи добра отплата, слава и безсмъртна награда паметъ да го помни, уста да го споменава.

Сега, следъ освобождението на скъпи родни земи, тоя празникъ добива още по голѣмо значение. Той става истински празникъ на българската речъ, на българската книга: досега тя се създаваше за всички българи, сега става достъпна за всѣко българско сърдце.

Нека тоя празникъ стане и празникътъ и на душата, която я отърси отъ дребнавитъ ежиби и домогвания и открие за нея хоризонтитъ на нови, по-здрави, по-свѣтли и човѣчни подеми.

Истинска стойностъ величегото на всѣко дѣло получава отъ признателността на тѣхъ за които е сѣтворено. Нека се покажемъ достойни приемници на великото дѣло на славянскитъ просвѣтители, безаветнитъ и доблестни творци на родното слово.

ГЕОРГИ КАРАИВАНОВЪ
(секретаръ на съюза на българскитъ писатели)

РАЗМѢНЕНИ ТЕЛГРАМИ

На телеграмата, изпратена отъ Женското благотворително д-ство „Майчинъ грижа“ до Н. В. Царя, по случай именния Му день, Царятъ на българитъ е благодарилъ да отговори съ следната телеграма:

РАДКА КОСТОВА
председателка на Женското благотворително д-ство „Майчина грижа“ — Добричъ.

„Благодаря искрено Вамъ и на членкитъ отъ дружеството за хубавитъ поздрав и пожелания, по случай именния ми день.

ЦАРЬТЪ.

Телеграмата на Женското д-во, изпратена до Н. В. Царя има следното съдържание:

До Негово Величество Царя
Двореца — София

Членкитъ на Женското благотворително просвѣтно д-ство „Майчина грижа“ отъ гр. Добричъ, поздравляватъ своя любимъ Царь съ именния Му день, името на Когото за добруджанката е символъ на свобода и пожелаватъ дългоденствие и честити бжднини.

Женско благотворително д-ство.
„Майчина грижа“
Председателка, Р. Костова.

ПРЕДЪ ПРАЗНИКЪ...

Младитъ добруджански туристи, групирани въ първото туристическо дружество въ свободна Добруджа, клопъ „Добруджански край“ на Ю. Т. С., работятъ, за да покажатъ на всички че: „познаешъ ли полята, балканитъ и горитъ ли, обикнашъ истински родината си, обикнашъ ли природата и, привързанъ се по-смѣло къмъ нея. Днесъ младитъ ученици-туристи очакватъ съ нетърпение и работятъ трѣскаво за да отпразднуватъ блѣскаво за пръвъ пѣтъ свѣтлия български празникъ на св. св. Кирилъ и Методий въ свободна Добруджа.

По инициатива на учителския съветъ, образувашитъ групи отъ ученици, отъ които повечето сж членове на Ю.Т.С., вѣра заминаха за София и Варна. Групата, която замина за София носи прѣстъ отъ черната

земя на Добруджа напоена съ толкова съзъи, робска потъ и кръвъ геройска на паднаитъ чеда на майката родина за нейната свобода.

Добришкитъ туристи избрала тая седмица за агитационна седмица на клонъ „Добруджански край“. Тѣ се готвятъ да посрещнатъ блѣскаво „Свещения огънь“ който за пръвъ пѣтъ ще мине презъ равнитъ добруджански поля.

Тѣ работятъ — предъ празникъ великъ сж и сърдцата на младитъ туристи сж изпълненъ съ обичъ и преданостъ къмъ Царя и родината.

Е. ЗЛАТАРОВЪ—У

Д-ръ Любенъ Семовъ
се завърна и присма болни въ кабинета си. 230—1—0

Печатница „Добруджански гласъ“

ВѢСТИ

— Утре за пръвъ пѣтъ подъ свободното, слънчево българско небе, въ гр. Добричъ мощно ще екне химнътъ на двамата равноапостоли Кирилъ и Методий. Гражданинътъ на Добричъ за пръвъ пѣтъ ще почетатъ паметта на първитъ български учители подъ развѣтия български тризвѣтъ. Следъ 27 робски години, улицитъ на града ще бъдатъ препълнени отъ освободенитъ граждани, които ще дадѣтъ своя внушителенъ изразъ на благодарността къмъ тѣхъ, които нѣвга създадоха родната азбука, която запази българщината отъ погубване презъ вѣковетъ. Тѣмъ добруджанци ще дадатъ заслужената почитъ.

—КАРА-ПЕЛИТЪ (по телефона) Голѣмиятъ празникъ на българската просвѣта тази година, подъ свободно българско небе, ще се празнува въ нашето село съ голѣма тържественостъ. По този случай пристигна въ селото ни една рота войници, тази вечеръ ще бъде устроена зоря съ церемонии. Войничитъ, учащитъ се и селянитъ ще посетятъ братската могила, кждето презъ европийската война сж паднали геройски 40 конника и ще положатъ венци. Въ деия на Кирилъ и Методий ще има литературно-музикално утро. Дошлянитъ ще ви съобщимъ за станалитъ тържества.

Организиранитъ български туристи сж първитъ пионери на стопанския туризъмъ у насъ, подкрепете тѣхъ и о т о дѣло!

— Въ с. АРМУТЛИЙ е избухналъ пожаръ въ една отъ оставенитъ колонистки къщи. Пожарътъ причиненъ отъ нѣколко овчарчета, огънятъ билъ потушенъ на време.

— Лозаритъ отъ гр. Добричъ, съобщаватъ съ присърбие за скоростижната смъртъ на сътрудника на съюзното списание „Лозарски прегледъ“ Иванъ Добревъ, инж. агрономъ починалъ на 12 май т. г. въ София.

— Женското благотворително просвѣтно д-во „Майчина грижа“ въ деня на празника на равноапостолитъ св. св. Кирилъ и Методий, урежда въ мѣстността Гази-Баба богатъ бюфетъ съ благотворителни цели. Въ случай на противно време, бюфета ще бъде уреденъ въ зданието на Марко Ивановъ, кждето ще последва и весела частъ.

Станете членове на Българския туристически съюзъ, за да се почувствувате горди, че и вие сте участници въ онова вдъхновено творчество, което отъ 40 години се гради въ нашитъ планини

Председателътъ на Добруджанската юнашка областъ г. д-ръ Асенъ Ганевъ е изпратилъ едно хубаво, прочувствено благодарствено писмо до председателя на „Добруджански юнакъ“ г. Опълченовъ, придружено съ четири лотарийни билети за възобновеното д-во „Добруджански юнакъ“. Писмото ще предадемъ въ идущия брой.

— Напоследъкъ въ гр. Добричъ и въ околната се подизаватъ разни врачки и гадателки, които по единъ най-безогледенъ начинъ маматъ наивнитъ и имъ взематъ паритъ. Полицията е заловила нѣкои отъ тѣхъ. Въ идущия брой ще дадемъ подробности за тѣхнитъ деяния.

„Българино, обходи и опознай родината, за да я обикнешъ!“

Алеко Константиновъ.

НАЙ - ПОСЛЕ

и нашего гражданство бѣ настѣливо да види чудеса невиджани до сега и остава съ незаличими спомени отъ видѣното въ музентъ на

г-нъ П. Паназовъ отъ гр. Пловдивъ, който не пощади време, трулъ и пари, установявайки на площада „Стария орѣхъ“ своитъ музей, като определи по случай добришкия панаиръ минималенъ входъ: за възрастни 5 лв., а за учаци се 3 лв.

Музея ще престои до недѣля, 25 т. м.